

Vagtjenseten saa at sige ingen Rolle. Det gjælder derfor om at se Betydningen af Vinterstyrken paa en anden Maade, og jeg er da af den Anskuelse, at man i dette har et Middel til at danne en stærkere og bedre uddannet lille Skare, eller hvad jeg skal kalde det, om hvilket det Mandskab, der kun har faaet en kortere Uddannelse, kan samle sig som om Kjærnen i Afdelingen. Det har stor Betydning, og jeg tror ikke, at det vil være muligt at give Afkald paa dette Gode. Naar det er blevet omtalt, at man har havt mange Exemp-ler paa, at det Mandskab, der blev tilbage om Vinteren, er gaaet tilgrunde ved Garnisonstjenesten skal jeg tillade mig at oplyse en Side af Sagen, som ikke er uden Betydning. Som bekendt er det jo tilladt Mandskabet at bytte Nummer til denne Tjeneste, og i Reglen ere da de, der blive tilbage, saadanne, der ikke ere istand til skaffe sig ind i nogen Stilling paa Landet. For en stor Del beholder man derfor Mandskab tilbage, der under deres første Uddannelse have gjort Bekjendtskab med Armeen, og det er da ikke saa høierligt, at de forskætte deres Svir, og at de ligeledes i deres Vintertjeneste ikke give det bedste Exempel, men det raades der jo Bod paa ved Loven. Jeg tillader mig ret indstændig at tilraade det høie Thing ikke at gaa med til Forslag, som tilsigte, være sig Tjenestetidens Indskrænkning eller en Formindstelse af Indtællelserne. Et eneste Punkt skal jeg endnu tillade mig at gjøre til Gjenstand for Omtale, det er Vædringsforslaget under Nr. 95. Det er et af de saa Vædringsforslag, som ere blevne tilbage, efter at Forslagene fra det Mindretal, hvortil jeg hører, ved Afstemningerne i Lørdags ere blevne henrettede massevis. De Herrer have foreslaaet en Indskrænkning af Fæstningsartilleriet, og ere gaaede ned under den Grændse, som Mindretallet anser for rigtig. Der er af den høitærede Krigsminister i Motiverne oplyst, at der til den nuværende Spøbefæstning behøves 6 Kompagnier. Det maa staa hen som noget Utvilsomt. Nu ville maasse de Herrer sige, at man har jo 6 Kompagnier, nemlig 1 Bataillon paa 4 Kompagnier og 1 paa 2 Kompagnier, men det kan paa den anden Side dog ikke være de Herrer's Mening, da de jo ogsaa have ment, at man kunde behøve Artilleri paa andre befæstede Steder. Det er altsaa den ene Bataillon, den største, den paa 4 Kompagnier, som jeg nærmest skal omtale. Det er den, der skulde afgive den nødvendige Besætning til Søforterne. Der have vi udtalt os for, at der gives den et forøget Personale, nemlig at hvert Kompagni forøges med 1 Premierlieutenant og 1 Sergent. Jeg tillader mig at anbefale dette Forslag til Thingets Bevillie, fordi det er Noget, som de Herrer kunne faae Underretning om og mulig have faaet Underretning om, dengang de vare ude paa Søforterne, at der paa disse er en hel Del underordnede Kommandoer, til hvilke man nødvendig maa have

Kommanderende, men de Kammer, Flertallet vil bevilge, komme til at mangle det tilstrækkelige Antal Befalingsmænd til at besætte disse Poster paa forspørlig Maade. Det maa derved ikke glemmes, at de Kanoner, vi have paa Søforterne, navnlig de 11 Kommer's Kanoner, som vi have bevilget, maa man ønske brugt paa bedste Maade. Der forekommer mig at være saa meget mere Grund for de Herrer til at gaa med heril, som den finantzielle Betydning af 4 Premierlieutenanter og 4 Sergenter dog ikke er saa stor, at man maatte nok kunde enes derom.

Sajer: Jeg skal indskrænke mig til at begrunde de Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til § 8, som handler om Mandskabets Udskrivning. De ere fremkomne temmelig sent, navnlig det første, det under Nr. 3 udenfor Betænkningen stillede, som jeg lægger særlig Vægt paa. De ere, som sagt, fremkomne noget sent, og Grunden dertil er, at der af nogle af Udvalgets Medlemmer var stillet et Vædringsforslag, som hvilede paa den samme Grundtante, nemlig det under Nr. 24 a. Dette blev taget tilbage, efter at Betænkningen var afgiven, og der blev af de samme ærede Medlemmer stillet et Vædringsforslag, som nu er begrundet og findes opført under Nr. 2 udenfor Betænkningen, nemlig om Rigets Inddeling i Brigadefreds. Det Forslag, som er stillet, er det samme som det, der findes i den nugældende Lov. Jeg skal stemme for dette Forslag, men naar jeg ikke desto mindre har stillet et andet, er det af den Grund, at jeg tror, at det paa visse Punkter er temmelig angribeligt for Kritiken, og jeg skulde derfor tro, at et, der er stillet i den Form, som jeg nu har bragt det, lettere vil kunne samle et Flertal om sig. Allerede for flere Aar siden, nemlig, da den ærede Ordfører, som dengang var Krigsminister, den 8de Januar 1873 forelagde Lovloven til Revision første Gang, er det — i Motiverne dertil — gjort klart, at det har sine Misligheder at holde paa den meget bestemte Halvbrigadeinddeling, idet nemlig Tilgangen af Rekruter er meget ulige. Det har viist sig senere at være Tilfælde i endnu højere Grad; den ærede Ordfører oplyste i Lørdags, at det havde hændt sig, at en Halvbrigadefreds havde faaet 173 Mand og den anden 356 Mand. For at raade Bod derpaa er man nu gaaet til den modsatte Udelighed i det af den ærede Krigsminister forelagte Forslag, nemlig til aldeles ikke at bestemme Noget om en saadan stedlig Inddeling. Jeg tror, at man derved er gaaet meget for vidt. Jeg tror, at det af Genfyn til den hurtige Mobilisering er af højeste Vigtighed, at man i selve Lovloven sørger for, at de Afdelinger i alt Fald, som udføres Ost og Vest for Storebelt, ikke blive blandede, thi naar ved en hurtig udbrydende Krig Riget ligesom bliver overflaaret ved Storebelt,